

Kanelbullens dag och tacksägelsedagen

Jag har just vänt blad i min köksalmanacka. ”Oktober” står det. På bilden ett par rangliga stolar vid ett bord i grekiskt skymningsljus. Och jag minns – dofterna från träd och blommor, cikadornas gnisslande, havets salta, ölens svalka och solens hetta. Minnen tacksamt bevarade att plocka fram när höstmörker och kyla börjar göra sig påminda.

Jag bläddrar i jobbkalendern för att se vad oktober kan komma att innehålla. Biskopsvisitation, söndagsgudstjänst, vigelsamtal, dop och samtal med kontraktets diakoner och präster om ”livets helighet”... Det här prästjobbet är synnerligen växlande! En privat helgutflykt att se fram emot hittar jag också.

Bland allt mitt eget så finns några av dessa dagar som är tillägnade något speciellt. I oktober hittar vi såväl kanelbullens dag som internationella barndagen och FN-dagen. Det finns ju alla möjliga sådana där temadagar nu för tiden; äggets, alla pojkvänners, statistikens...

Behöver vi verkligen dem för att komma ihåg att kanelbullar är goda och barn viktiga? Näää, ropar vi kanske alla först i kör. Men jag tänker att om de nu finns, så måste de väl fylla någon slags funktion? Vissa är ju uppenbart kommersiella, andra fylls av informationskampanjer, ytterligare några av rena jippon. Det kanske *är* bra att få påminna sig om exakt hur gott det faktiskt är med en färsk kanelsturra till kall mjölk. Man glömmer så lätt i vardagens snurr. Och vi behöver allt påminna oss om barnens situation, både i vårt eget samhälle och i världen. Många har det svårt, många har ingen möjlighet att göra sin röst hörd och deras rättigheter kränks. Vi får ta nya tag för att barnkonventionen ska gälla i alla sammanhang.

I kyrkan har vi också temadagar slår det mig. Så är det ju faktiskt varje söndag. Den har sitt tema för att vi ska samlas kring ett gemensamt ämne. Det är ”kärlekens väg”, ”vårt dop”, ”samhällsansvar” och på söndag ”tacksägelsedagen”. En del får vi fira kring, andra ger eftertanke och fördjupning. Den kommande tacksägelsedagen ger möjlighet till båda delarna. Den är sedan gamla tider ihopkopplad med skördetiden och ofta fylls kyrkan av naturens gåvor i form av frukter, bär, svamp, säd och bröd. Det känns självklart att glädjas och tacka för det rika skafferi vi har i vår del av världen och be om förstånd att vårda det på bästa sätt för framtiden. Vi får även anledning att tänka efter vad vi i övrigt har att vara tacksamma för i livet. Precis som med kanelbullar är det inte självklart att tänka på allt det goda när livet rullar på. Vad du är tacksam för i ditt liv, det vet bara du. Men på tacksägelsedagen kanske det finns anledning att både tacka Gud och en och annan människa. Så där som man sällan kommer sig för med. Det blir vi nog alla lite gladare av. Tänk vilken tur att det finns dagar för allt!

Mari Jansson, präst och kontraktsadjunkt